

meddelt mig, at han ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra c, fra og med den 17. januar 1995 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand og socialministeren [om, hvad regeringen kan oplyse om forberedelsen, gennemførelsen og opfølgningen af verdensstopmødet om social udvikling den 6.-12. marts 1995].

Af Lotte Henriksen (S), Hanne Severinsen (V), Pia Christmas-Møller (KF), Anni Svanholt (SF), Tom Behnke (FP), Jørgen Estrup (RV), Bruno Jerup (EL) og Arne Melchior (CD).
(Forespørgslen anmeldt 16/12 94).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 2 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til landbrugs- og fiskeriministeren [om, hvilke initiativer regeringen agter at tage over for jordbrugserhvervet som opfølgning af GATT-aftalen].

Af Christian Mejhdahl (V) og Henning Grove (KF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 16/12 94).

Anden næstformand (Henning Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 31: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Indregning af tab ved sideordnede aktiviteter).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 2/11 94. Første behandling 10/11 94. Betænkning 7/12 94. Anden behandling 13/12

94. 1. ændringsforslag af miljø- og energiministeren (Svend Auken) 10/11 95).

Der var stillet 1 ændringsforslag af miljø- og energiministeren.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget af miljø- og energiministeren vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi er gået i gang med forhandlingerne.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Om ganske få minutter vedtager Folketinget en ændring af elforsyningsloven, som i praksis betyder, at vi får en afslutning på den meget, meget kedelige skandale omkring elselskabet SEAS og dets eksperimenter med såkaldt sideordnede aktiviteter.

Denne løsning betyder, at det bliver elselskabet selv, der ved besparelser og rationaliseringer gennem de næste 15 år kommer til at hævle af på den meget, meget betydelige gæld, der er blevet oparbejdet i selskabet, fordi man ønskede at eksperimentere med dyrkning af tomater, vindmøller og forskellige andre ting.

Men det viste sig, at det ikke gik. Alle – lige fra ministeren og ned til de mennesker, der beskæftigede sig med det – troede hele vejen igennem, at det ville blive en guldgrube, en stor forretning, og man forventede på daværende tidspunkt, at det ville blive et mønstereksempel. Rent faktisk fremsatte man jo et lovforslag i Folketinget om, at alle andre elselskaber skulle have lov til at beskæftige sig med tilsvarende aktiviteter. Lovforslaget blev desværre vedtaget, men er heldigvis siden blevet stoppet på grund af vores konkurrenceforpligtelser over for EU.

Men tilbage er der jo en gruppe, som ingen

har villet beskæftige sig med, og som i dag sidder med en ganske grim smag i munden. Det er de hundredvis, ja, måske endda tusindvis af almindelige private, selvstændige erhvervsgartnere, som fik deres levebrød ødelagt, fordi man satte det projekt i gang. Disse mange gartnere har for nogles vedkommende måttet gå fra hus og hjem. De sidder måske i dag med en kæmpestor gæld, som de ikke ved hvordan de skal betale, eller også humper de videre med en amputeret virksomhed. Og hvorfor? Jo, fordi man rent politisk besluttede, at et elselskab skulle have lov til at eksperimentere med tomatdyrkning.

Og de stiller med rette det spørgsmål i dag: Hvad med os? Ledelsen dernede er blevet afskediget, og der er en gæld, som nu bliver afviklet; men hvad med disse mange gartnere, som fik ødelagt deres virksomhed? Hvad gør man ved dem?

De har selvfølgelig selv et ønske om at få en eller anden form for erstatning. Hvordan man præcis skal regne den ud, ved jeg ikke; men jeg efterlyser, at man i regeringen – nu hvor vi får vedtaget lovforslaget – gør sig nogle ganske grundige og seriøse overvejelser om, hvordan vi vil være i stand til at sætte et plaster på det sår, som de mange selvstændige erhvervsdrivende helt uforskyldt har fået. De fik ødelagt deres marked, de fik ødelagt deres muligheder for at afsætte deres produkter, fordi det projekt blev sat i gang.

Man kan også sige, at en del – måske endda en meget stor del – af den store gæld, der nu bliver betalt af gennem besparelser og rationaliseringer, er opstået, fordi man har haft en ulige konkurrence over for dem, der ikke fik tilskud og ikke fik moderne gartnerifaciliteter stillet til rådighed.

Vi har også kunnet konstatere, at drivhusene er blevet solgt til det, som dagbladet Jyllands-Posten kalder en overordentlig favorabel pris. Man har kun givet 50 mio. kr. for et gartneri, der ville have kostet mindst det tredobbelte at opføre. Det kan godt være, at det er markedsprisen, men ikke desto mindre må vi konstatere, at man har fået de faciliteter stillet til rådighed overordentlig billigt. Nu håber vi så, at de nye ejere kan få det til at løbe rundt som en fornuftig forretning, der må handle på markedsvilkår.

En anden ting, som man foranlediges til at sige under denne tredje behandling, er, at dette eksempel må tages til efterretning af alle Folketingets partier og medlemmer. Vi må lære, at den altså ikke går med at tro på, at politikere og

embedsmænd og folk, der ikke har nogen som helst forstand på tingene, kan sættes til at drive erhvervsvirksomhed, som kun er med til at ødelægge og lave uoprettelige skader. Det politiske flertal, der desværre er her i Folketinget, og som mener, at EU burde have givet lov til, at alle elværker kunne beskæftige sig med installatørvirksomhed, handel med hårde hvidevarer, rådgivende ingeniørvirksomhed, og hvad ved jeg, må erkende, at det går altså ikke.

Det er vores opfattelse, at medmindre vi om 2, 3, 4 eller 5 år skal stå i den situation, at andre brancher også har fået uoprettelige skader som følge af, at elværker, eller hvad ved jeg, driver virksomhed, som ikke har noget med deres oprindelige formål at gøre, bør vi alle sammen nu erkende, at det her var meget dyre lærepenge. Lad os alle sammen huske det, så vi aldrig nogen sinde gør det igen.

Men jeg efterlyser en holdning fra regeringens side til, hvad vi skal gøre for de mange erhvervsgartnere, der har fået deres levebrød ødelagt. De står nu tilbage som de egentlige tabere, og der har ikke været nær den samme bevågenhed omkring dem som omkring problemet med at finde en løsning på spørgsmålet om den store gæld.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg skal bare sige tak til Folketingets partier for tilslutningen til dette lovforslag. Jeg glæder mig – ligesom jeg tror, de fleste medlemmer gør – over, at denne sag nu omsider har fundet en fornuftig løsning.

Jeg vil blot sige til hr. Kim Behnke, at jeg synes, det vil være interessant på et senere tidspunkt at tage en diskussion af mere principiel samfundsmæssig karakter om, hvem der kan gøre hvad i vores samfund. For historieskrivningens skyld skal det imidlertid fremdrages, at mange har fremført, at en af årsagerne til, at det gik galt med tomatproduktionen dernede var, at der blev fastsat så mange restriktioner af hensyn til erhvervsgartnerne i Danmark. Virksomheden fik ikke mulighed for at fungere på normale markedsmæssige vilkår, men fik pålagt en række restriktioner.

Hvad der er sandt, hvad der ikke er sandt, hvem der har lidt tab, og hvem der ikke har lidt tab kan godt fortjene en nærmere diskussion, og den stiller jeg gerne op til ved en senere lejlighed. Men jeg synes, vi i dag skal glæde os over, at der nu er fundet en løsning, og at den løsning hviler på et bredt flertal i Folketinget.

Jeg skal endelig endnu en gang over for Folketinget understrege, at jeg går ud fra, at alle de tre forudsætninger, jeg i sin tid stillede op, stadig er virksomme. Med andre ord: Jeg regner med, at de processer, der endnu ikke er afsluttet, bliver bragt til afslutning på en måde, der er i overensstemmelse med forudsætningerne, som de blev formuleret dengang.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg skal blot takke for ministerens tilsagn om, at selv om vi om lidt vedtager dette lovforslag, vil vi her i Folketinget også fortsætte diskussionen om, i hvilket omfang erhvervsgartnerne har lidt tab i denne forbindelse. Tak for det tilsagn.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 85: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og lov om social bistand. (Opstramninger i åbenbart grundløs-proceduren m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 30/11 94. Første behandling 6/12 94. Betænkning 13/12 94. Anden behandling 15/12 94. 1 ændringsforslag af indenrigsministeren (Birte Weiss) 20/12 94).

Der var stillet 1 ændringsforslag af indenrigsministeren.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget af indenrigsministeren vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal meddele, at Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet kan stemme for dette lovforslag.

Som det kan ses af det fælles betænkingsbidrag, er mindretallet enigt i lovforslagets intentioner og har bemærket, at en række af mindretallets forslag, der var optaget i betænkningen over lovforslag nr. L 214 om en opstramning af asylproceduren, som blev behandlet i forrige samling, er medtaget. Vi finder dog fortsat, at det nuværende lovforslag er utilstrækkeligt; men vi har forstået på ministeren, at Per Sørensen-udvalget snart vil afgive en betænkning, og vi håber, at de ideer, der fremkommer her, vil manifestere sig i flere af de stramninger, vi tidligere har peget på.

Hvis loven skal have de tilsigtede virkninger, når den føres ud i livet, er det vigtigt, at den også fortolkes og forvaltes på den måde, som de, der er med til at vedtage loven, forventer. Det er derfor væsentligt at fremhæve, at vedrørende nr. 20 i lovforslagets § 1 forudsætter vi på det bestemteste, at bestemmelsen anvendes efter sit sigte, nemlig at få sagsbehandlingstiden nedsat og enten få mere useriøse asylsøgere, der udeløber fra afhøring; bragt til afhøring hurtigst muligt eller lade sagen bortfalde.

Muligheden for, at Direktoratet for Udlændinge kan beslutte, at en ansøgning ikke skal anses for bortfaldet, bør derfor anvendes yderst, yderst snævert. I modsat fald vil bestemmelsen nærmest komme til at virke forlængende på sagsbehandlingstiden. Det duer ikke, hvis man har fået fat i en person, der har gemt sig og har afventet udrejsetidspunktet, og den pågældende derefter igen siger »asyl« i samme øjeblik, han er kommet ind i flyveren. Det er ikke under de forudsætninger, vi siger ja til forslaget, for så ville vi hellere foretrække, at sagen bliver afgjort på det foreliggende grundlag. Den administration, der skal fortolke reglen, bedes betragte det her som et fortolkningsbidrag, der har været be-